

כרנסואה מיטראן:

ארבע מאות פגועים

חגיגה

חגיגה גדולה כזאת לא ידע הנשיא הצרפתי, פרנסואה מיטראן, מיום שניצח במערכת הבחירות. והסיבה לכך פשוטה: הוא היה פשוט עסוק כל הזמן בבעיות פוליטיות של תוך צרפת — באינרפלציה, במשבר הדלק, במשבר הכלכלי ובמשבר הפוקד את העולם הסוציאליסטי בכלל. הוא אפילו לא כילה חופשה שנתית מסורתית עם נכדיו, ושלה למעון הכפר את אשתו, על תקן של סבתא.

אבל בחגיגה המולד התפנה הנשיא: הוא ערך קבלת פנים ל-400 ילדים, כולם ילדיהם של עובדי ארמון ה-אליזה, שבאו מכתיהספר בפאריס ומן הכפרים שבהם הם מפורזים בכל ימות השנה. את החגיגה אירגנה הזמרת והבדרנית הוותיקה **אני קורדי**, שהביאה לארמון האליזה שחקנים, ליצנים ולולייני-קירקס, ואת נבחרת המתעמלים הצעירה של צרפת. הילדים הביאו לנשיא מאות זרי פרחים, והוא הוריד להם בקול מבודח: סוף כל סוף זהו השקעה בבוחרים העתידיים של צרפת!

כריסטינה פון-אופל: בחזרה הביתה

לראשונה מזה שלוש שנים, אחרי שקיבלה חנינה מנשיא-צרפת, יכלה **כריסטינה פון-אופל**, היורשת העשירה שישיבה בכלא על סחר בסמים, לקחת את בתה **ואנסה** לשחק בשלג. היא יצאה עימה, כמימים ימימה, לבלות בטירה שירשה מאביה, קרוב לעיריית הנופש סנט-מוריץ. נראה בעליל כי גם האם וגם בתה מעריכות את השיבה הביתה.

איב מונטאן: גם כשהוא לא משחק הוא עושה זאת בהצלחה

טטורה צבאית בפולין היא עניין פולני פנימי ולהשאיר לפולנים את הברירה להחליט בעצמם על גורלם, זוהי עבדה מתחסדת וצבועה! קרא מונטאן בקול נרגש.

אחרי כמה ימים, כשממשלת-צרפת שינתה את עמדתה, כתב מונטאן מיכתב למוכיר המיפלגה הסוציאליסטית, שבו הוא מודה לו על האזנתו המועילה.

נראה כי לא רק על הבימה מונטאן נשאר מונטאן, למרות השנים החולפות. כנראה שבשבילו המילחמה באמת לא נגמרה.

הוא לא משחק על הבימה ברגע זה, שבו הניצחה אותו המצלמה. הוא גם לא שר, הוא היה רציני לגמרי. היה זה לפני המיקרופון של תחנת השידור אירופה ב-1, כשהזמר הצרפתי נשא את ה"אני מאמין" שלו.

איב מונטאן ביקש להגיב בפומבי על עמדתה של ממשלת-צרפת נוכח המשבר הפולני, ובחיים, כמו על הבימה, הוא מבטא בדרכו שלו, הנלהבת, את מה שהוא חושב כצודק.

"לא צריך שהממשלה הצרפתית, דוגמת מוסקוה או וושינגטון, תעמיד פנים כאילו השלטת דיק-